

A *Hölgyfutár* című lap számaiból

1860. április 12-én, csütörtök
Budapest, 11-dik évi folyam. 44.
349. oldal

Budapesti hírharang.

A főváros különböző osztályaiból igen számosan útaztak el Széchényi István gróf n. cenki temetésére. E nagy csapás megdöbbentő hatású minden magyarra nézve, jelenleg minden kérdést és eszmét háttérbe szorít; valamennyi kör erről beszél most, s erről fog beszélni még igen, igen sokáig. A gyászünnepeken az akadémia, nemzeti kaszinó, gőzhajózási és lánchid-egylet küldöttségileg lesznek képviselve. Az utcákon járva, most a lánchid, a múzeum, az akadémia, a Dunán futó gőzösök, és minden az ő nagy életét, váratlan halálának gyászát ébreszti föl szívünk- és elménkben. Elvesztéséről beszélni nem, azt csak siratni lehet. A nagy férfi 1791. sept. 21-dikén született, s 1860. april 8-kán reggeli 4 órakor halt meg Döblingben, tehát néhány hónap mulva 69 éves lett volna. Hült tetemei – mint hátrahagyott özvegye Seilern Crescentia grófnő, s két fia Béla és Ödön mély fájdalommal jelentik, – a nagycenti sirboltban ma d.u. 4 órakor fognak örök nyugalomra tételni. Örök áldás, egy nemzet áldása fog lebegni e sir fölött. Oda van az a dicső ember, kit még néhány nap előtt annyi örömmel nevezünk „a haza legnagyobb fiának.”

A m. akadémia, gróf Desseffy Emil elnök buzdító levelére, april 10-diki rendkívüli ülésében elhatározá:

hogy e nagy veszteség fölötti fájdalmát jegyzőkönyvileg fejezi ki;

hogy külön gyászünnepeket tartand az akadémia e nagy alkotójának emlékére, melyen az emlékbeszédet Eötvös József báró fogja tartani;

hogy az igazgató tanács fölkéretik, egy a nemzet óhajta szerinti országos emlék létesítésére Pest valamelyik közterén, egyszersmind egy akadémiai emlék emelésére az építendő palota udvarán vagy nagy termében;

hogy az igazgatótanács emlékérem veretésére is fölkéretik, az akadémiai alapító tiszteletére;

hogy az akadémia tagjai egy hónapig gyászt viselnek.

A temetési szertartásra a két elnök vezetése mellett 23 tagból álló küldöttség neveztetett ki, mely azonnal elútazott a gyász színhelyére.

Az akadémia, a megdicsőült nagy gróf családjának levélben fejezi ki mély sajnálkozását azon veszteség fölött, mely a családon túl az összes hazát érte.

Végül elhatározott, hogy az elhunyt gróf arcképe a titoknoki szobából, (hol eddig a nemes gróf szerénysége miatt tartatott,) az ülésterembe helyeztessék át.

1860. április 12-én, csütörtök
Budapest, 11-dik évi folyam. 44.
351. oldal

Bécsi rövid hírek.

Széchényi haláláról.

Az O. D. P. 9-dikéről így ír: „Vasárnap a városban hirtelen elterjedt a hír, hogy Széchényi István gróf, pisztolylövés által életének végét szakítá. Azon népszerűség, melyben neve a magyaroknál részesül, nagyon természetessé teszi, hogy e jelentés az itt lévő magyarok közt a legnagyobb fölindulást szülé. De honfitársainak körein kívül is nagy részvéttel beszéltek róla, annyival inkább, mert az öngyilkosság okát ez óráig még senki se tudja világosan. Széchényi

gróf, mint tudva van, évek óta Bécs mellett, Döblingben él, mint a Dr. Görgen tébolydájának ápolója. Lelki viszonyaira nézve sokszoros ellenmondás uralkodott. Naponkint sok látogatást fogadott el, kiterjedt levelezést folytatott, politikai irodalommal foglalkozott, s mint barátai állítják, némelykori föllobogása kivételével, minden lélekzavarból kigyógyult. Még szombat este mostoha fia Zichy gróf meglátogatta, a nélkül, hogy csak a legkisebbet is észrevett volna, mely e mély elhatározást gyanítható. Másnap (husvét vasárnapon), midőn a komornyik, a szobájába lépett, urát halva lelte; azon az éjjel pisztolylyal lövé meg magát. A lövést nem hallották a háznál. Mondják, hogy a pisztoly vízzel volt megtöltve.”